

ZYCZYMY, ABY WYJŚCIE
Z EGZAMINU RÓŻNIŁO SIĘ
OD WEJŚCIA.

M.D.

M.D.

OWOCNEGO WYKORZYSTANIA ZDOBYTEJ WIEDZY!

Egzamin tuż, tuż...

Najwyższy czas spojrzeć prawdzie w oczy. Czy jesteśmy przygotowani do egzaminu? Czy staramy się zapanować nad ilością materiału z poszczególnych

przedmiotów? Czy mamy świadomość, że to już niedługo? To od nas zależy, co napiszemy na tym egzaminie.

Pamiętaj, że czas to pieniądz. Nie odkładaj nauki na ostatnią chwilę. Czytaj książki i utrwalaj wiedzę.

BOHATEROWIE KSIĄZKI "DZIADY CZ. II"

Józio i Różia - duchy lekkie - Dwoje dzieci, które za życia nie doznały żadnego cierpienia. Winą dzieci jest „zbytek słodczy” i niezajomość prawdy istnienia. Za to spotyka je kara - nie mogą się dostać do nieba, dręczy je „nuda i trwoga”. Proszą gromadę o dwa ziarna gorczycy - namiastkę gorczycy życia. Przed odejściem przekazują żywym przestrozę:
*„Kto nie doznał gorczycy ni razu,
Ten nie dozna słodczy w niebie”.*

Zły Pan - duch ciężki - Po śmierci cierpi głód i pragnienie, pozostał na ziemi, gdzie krzywdził ludzi. Wie, że nie ma dla niego ocalenia. Pragnie zmniejszyć swoją mękę i prosi o trochę jedzenia i wody. Nie dostanie ich jednak, bo za życia nie miał litości i współczucia dla innych, nie nakarmił głodnych a potrzebujących odpędził od swoich drzwi. Człowiek okrutny, bezlitosny. Widmo udziela przestrogi:
*„Kto nie był ni razu człowiekiem.
Temu człowiek nic nie pomoże”.*

Zosia - duch pośredni - Za życia była pasterką. Lekceważyła miłość jaką darzyli ją chłopcy. Jeden z nich - Józio - umarł z miłości do niej. Wtedy Zosia straciła umiejętność odczuwania szczęścia. Zmarła nie zaznawszy słodczy i smutku. Po śmierci jej ciało zostało zawieszona między niebem i ziemią. Odczuwa nudę, smutek i pustkę i samotność. Prosi, aby młodzieńcy przyciągnęli ją do ziemi, chce dotknąć jej stopami, ale uniemożliwia jej to wiatr, który porywa ducha. Guślarz obiecuje, że wkrótce jej kara dobiegnie końca. Duch Zosi ofiarowuje wieśniakom przestrozę:
*„Kto nie dotknął ziemi ni razu,
Ten nigdy nie może być w niebie”.*

Kruk - Był kiedyś nędzarzem. Nie jadł nic od trzech dni, więc zakradł się do pańskiego sadu i zabrał kilka jabłek. Ogrodnik poszczał go psami. Złapano go. Został skazany przez pana na chłostę.

Sowa - Za życia była ubogą wdową. Po śmierci męża została bez środków do życia, mając na utrzymaniu chorą matkę i małe dziecko. Kiedy nadszedł wigilijny wieczór, wybrała się do dworu z prośbą o zapomogę. Pan miał wówczas wielu gości, wyprawił wystawne przyjęcie, nie żałował na nie grosza. Obnosił się z bogactwem. Wdowa przeszkadzała, zakłócała dobre samopoczucie gości, więc pan kazał ją przepędzić. Służący wykonał polecenie, wywlekając ją za włosy i rzucając w śnieg. Nie mogąc znaleźć ciepłego kąta, zamarła wraz z dzieckiem na drodze.

Widmo - Pojawia się pod koniec obrzędu. Ma wygląd młodego mężczyzny, a na jego piersi w miejscu serca widać krwawiącą ranę. Wpatruje się w jedną ze zgromadzonych kobiet w kaplicy. Ta nosi żałobę. Ku zdumieniu i przerażeniu zebranych Widmo nie odchodzi mimo zaklęć Guślarza.

Bohaterowie utworu, którzy pojawili się w książce pod tytułem "Dziady" są to ludzie, zwierzęta oraz duchy.

Postacie w utworze to:

- Guślarz
- Starzec
- Chór wieśniaków i wieśniaczek
- Duchy Józia i Rózi
- Widmo pana
- Chór ptaków nocnych
- Kruk
- Sowa
- Zosia
- Widmo młodzieńca
- pasterka.

Ebenezer Scrooge pochodził z ubogiej rodziny. Kiedy Scrooge był jeszcze młody, rodzice odesłali go do szkoły z internatem. Ebenezer całymi dniami przebywał sam i rzadko widywał się z rodziną. Był bardzo smutnym i samotnym chłopcem. Nie miał przyjaciół i znajomych. Chłopiec nawet podczas świąt przebywał w internacie. Po śmierci matki Scrooga, ojciec wziął go do domu. Ebenezer po paru latach przebywania w domu znalazł pracę. Bardzo lubił miejsce, w którym pracował. Jego pracodawca był miły, wesoły i dobrze mu płacił. Pewnego dnia Scrooge poznał dziewczynę o imieniu Izabela. Oświadczył się jej i byli bardzo szczęśliwi i zakochani. Lecz kiedy Scrooge zarobił swoje pierwsze pieniądze ich związek rozpadł się. Od tamtego czasu pieniądze stawiał na pierwszym miejscu. Ebenezer od utraty Izabeli już nigdy się nie zakochał. Stał się chytry, niemiły i nikt go nie lubił. Nienawidził świąt, które zawsze spędzał pracując. Ebenezer sam mieszkał w domu, a jego jedyną rodziną był syn Anny, która wcześniej zmarła. Scrooge był człowiekiem, który poza pieniędzmi nie widział nic. Były dla niego całym życiem. Ciężko było mu je wydać i nawet swojemu pracownikowi wypłacał małą pensję. Wszystko to zmieniło się, gdy odwiedziły go duchy. Pokazały mu one przeszłość, teraźniejszość i okrutną przyszłość po odwiedzinach ostatniego ducha, Scrooge zmienił się na lepsze. Stał się zabawny, miły i uprzejmy. Postanowił wydać swój majątek i kupić prezenty dla ludzi z jego miasteczka. Był szczęśliwym człowiekiem i cieszył się, że może komuś sprawić radość. Od tamtego czasu starał się pomagać innym i chętnie spędzał święta w rodzinnym gronie. Ludzie polubili go i traktowali jak każdego innego człowieka.

Google

"Opowieść Wigilijna"

Bohaterowie:

Ebenezer Scrooge - główny bohater w podeszłym wieku. właściciel kantoru;

Fred - siostrzeniec Ebenezera, jest przeciwieństwem swojego wuja, pogodny, szczęśliwy;

Tim - syn Boba Cratchita, niepełnosprawny, chodzi o kulach;

Bob Cratchit - pracownik Scrooge'a, postać religijna i bogobojna, sumienny i oddany pracownik;

Jakub Marley - wspólnik Scrooge'a, zachowujący się tak samo jak on, w utworze jest obchodzona siódma rocznica jego śmierci, ostrzega wspólnika przed tym, aby nie skończył tak samo jak on;

Występują też:

Duch Wigilijnej Przeszłości;

Duch Tegorocznego Bożego Narodzenia;

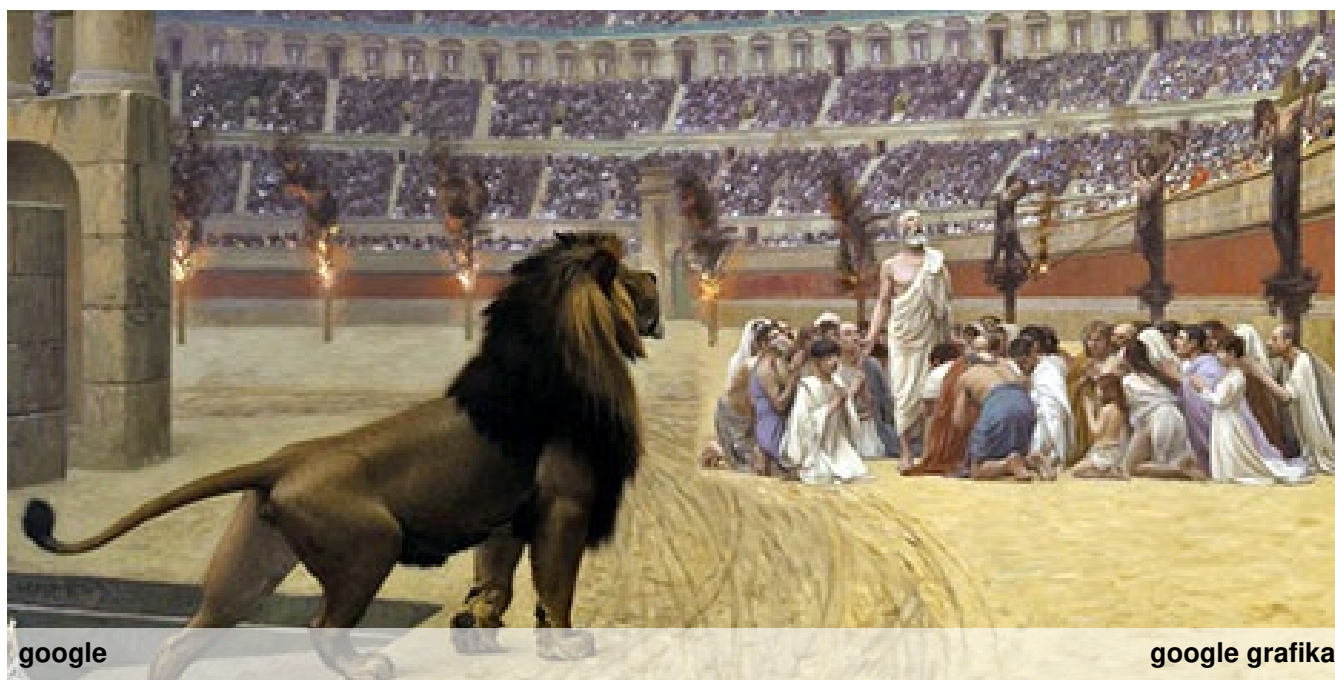
Duch Przyszłych Wigilii;

Słowa 'Quo vadis' tłumaczone z języka łacińskiego oznaczają 'dokąd zmierzasz?'. Według legendy zostały one wypowiedziane do Jezusa przez św. Piotra podczas ucieczki z Rzymu przed prześladowaniami.

Henryk Sienkiewicz pisząc "Quo vadis" zawarł bardzo ważny historyczny wątek prześladowania i nękania za czasów Nerona. Ukazany jest nam pogański Rzym i rodzące się dopiero chrześcijaństwo. Jednym z ukazanych nam okrucieństw było robienie z chrześcijan żywych pochodni. Byli oni przywiązywani do pali bez możliwości ucieczki a następnie podpalani. Byli oni nazywani wtedy nazywani pochodniami Nerona.

Drugim okrucieństwem były krwawe igrzyska. Chrześcijanie byli wpuszczani na arenę razem z głodnymi, niekarmionymi lwami które ich zabijały. Na to wszystko patrzyli się Rzymianie. Po igrzyskach sprzątano martwe ciało i przygotowywano arenę na kolejne krwawe igrzyska, ponieważ pojmanyh chrześcijan było mnóstwo, a nie chciano ich przecież wymordować bez widowiska.

W lekturze "Quo Vadis" zostały nam przedstawione dwa światy- pogański Rzym i chrześcijaństwo. Poganie byli przedstawieni jako osoby chcące wyłącznie zabaw, dóbr materialnych i przyjemności, a życie drugiego człowieka było dla nich rzeczą nieistotną. W przeciwieństwie do nich chrześcijanie byli pełni miłości do bliźniego, a najważniejsze dla nich było oddanie się jednemu i najwyższemu władcy - Bogu.

google

google grafika

Bohaterowie lektury „Quo vadis”:

Marek Winicjusz - bogaty patrycjusz rzymski, zakochany w Lidze; bohater fikcyjny;

Ligia - córka z plemienia Ligów, wychowywana została przez Aulusa Plaucjusza i Pomponię Grecynę, chrześcijanka zakochana w Winicjuszu; bohaterka fikcyjna;

Neron - rzymski cesarz; postać historyczna;

Petroniusz - patrycjusz rzymski, bliski przyjaciel Nerona; bohater historyczny;

Ursus - po śmierci matki Ligii przyrzekł, że będzie jej bronić; bohater fikcyjny;

Pomponia Grecyna - żona Aulusa Plaucjusza; postać; bohaterka historyczna;

Aulus Plaucjusz - konsul, mąż Pomponii Grecyny;

Tygellin - najwyższej postawiony urzędnik, rywalizował z Petroniuszem o względy Nerona;

Bohaterowie zbiorowi:

Augustianinie - najbliżsi z otoczenia Nerona

Patrycjusze - możliwe osoby, zajmujące najwyższe stanowiska oraz biorące udział w wyprawach wojennych;

Obywatele rzymscy - ludzie wolni, biedni (kupcy, rzemieślnicy);

Niewolnicy - ludzie nie mający żadnych praw, wśród nich wyróżniają się gladiatorzy;

Bohaterowie utworu „Zemsta”

- Cześnik Maciej Raptusiewicz, prawny opiekun Klary oraz szlachcic stale awanturujący się z Rejentem.
- Rejent Milczek, ojciec Wacława mieszkający w dworku dzielonym z Cześnikiem, żywiący negatywne uczucia do Cześnika,
- Józef Papkin to wędrowiec i szlachecki hulaka o bujnej wyobraźni,
- Klara Raptusiewiczówna , bratanica Cześnika oraz ukochana i żona Wacława. O jej wychowanie dba Podstolina,
- Wacław Milczek to syn Rejenta Milczka oraz mąż Klary,
- Hanna Czerpiesińska Podstolina wdowa oraz ciotka Klary, w przeszłości pochowała 3 mężów, nazwisko zostało jej po zmarłym mężu, jest znana z uwodzenia mężczyzn,

Oczywiście w książce pojawiają się też postaci drugoplanowe :

- Dynalski- był to marszałek,
- Perełka to kucharz oraz służący Cześnika,
- Śmigalski -dworzanin.

Latarnik

"Latarnik" to książka opowiadająca o starym i zmęczonym życiu Polaku- Skawińskiego, który pracuje jako latarnik w nadmorskim miasteczku w Aspinwall. Przeszedł wiele trudnych sytuacji w swoim życiu. Brał udział w powstaniu listopadowym oraz walczył w wielu innych bitwach w Hiszpanii, Francji, na Węgrzech i w Stanach Zjednoczonych. Skawiński potem już nie potrafił ułożyć sobie życia. Postanowił, że zatrudni się jako latarnik i umrze w samotności. Za ojczyznę przestał już tęsknić. Skawiński wiele rozmyślał, lecz nigdy nie zaniedbywał swoich obowiązków.

Pewnego dnia z zapasami żywności Skawiński dostaje paczkę z książkami. Jest wśród nich książka Adama Mickiewicza „Pan Tadeusz”. Latarnik podczas czytania „Pana Tadeusza” zaczyna przypominać sobie swoją ojczyznę. Po chwili zapada w długi i głęboki sen. Następnego ranka otrzymuje wiadomość, że przez jego nieuwagę rozbiła się łódź. Skawiński zostaje zwolniony z posady latarnika i wyrusza w nieznaną drogę.